

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1.70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1.50 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5.50 K, mesečno 1.90 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik
s tedensko humoristično prilogo Bodeča Neža.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica števil. 6.
Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 20 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Koren. Last in tisk „Učiteljske tiskarne“

Telefon številka 118.

Zgagel!

Mariborska „Straža“ je zopet enkrat hotela biti duhovita. Na uvodnem mestu je priobčila članek „Nova pota“. Pod napis so bistrice glave v mariborski „Cirilovi tiskarni“ še pridelale — v oklepaju — opazko iz učiteljskih krogov.

Če je že članek sam po sebi neskončno neroden in zabito pisan, bi si bili gg. morali vsaj preje trikrat premisliti, predno so še večjega kotala ustrelili z ono podopazko. Članek bi javnost rad nekaj farbal — pa očitno mu ne gre izpod rok, kajti dejstva sama kažejo, da mu je korenito izpodletelo.

Mož namreč piše, da je bilo letošnje učiteljsko zborovanje — štajersko — v Mariboru pač dobro obiskano po starejših učiteljih, da pa je primanjlovala mlajših. Seveda stvar ne odgovarja resnici. Nad vsestranskim obiskom je slovensko štajersko učiteljsvo popolnoma zadovoljno. Tudi mlajših učiteljev je bilo prav dovolj. Seveda — vsakega ni bilo mogoče priti iz čisto enostavne vzroke ne, ker plače učiteljev začetnikov pač niso tolikšne, da bi bil sleherni v stanu žrtvovati troške, včasih za potujočega naravnost ogromne. Na vsak način pa so bili polno zastopani tisti, ki imajo lažje potovanje. O kakšni skrbi, da bi se bali, da mlajša generacija pušča svoja napredna pota in se udinja klerikalizmu, ali pa vsaj kolikor toliko brezpartiznosti prijazni smeri, ni bilo ne duha ne sluha in se je „Straža“ članek kar na vsem lepem in debelo zlagal.

Klerikalci že leta in leta skušajo z raznovrstnimi blufi spraviti v učiteljske vrste zmedo. Doslej se jim to ni posrečilo in tudi v bodoče se jim posrečilo ne bode, o tem so lahko uverjeni. Govoriti o kakšnem „novem učiteljskem društvu“, pa je naravnost otroško-neumno! Doslej ga ni niti enega, ki bi za čem takim stremil, v vrstah štajerskega slovenskega učiteljstva. Vsakdo umeva dovolj točno važnost kolegialne enotnosti v boju zoper one, ki se nazivajo pristaje in vodit. S. L. S., a so nastopali v dežel. zboru ki je šlo za vprašanje zboljšanja učiteljskih plač — naravnost proti interesom slovenskega štajerskega učiteljstva. Gospodje krog „Straže“ naj le tudi še v naprej pretakajo krvave solze za slovenskim učiteljstvom; ono ostane kot doslej. Nevzdržno kljub vsem „lepim“ Tončkom in Joškom pojde naprej po svoji poti. In ta pot je kljub vsemu klerikalnemu preganjanju in tajnim denunciacijam iz Maribora ven — vedno napredna!

In še eno! „Straža“ je nastavlja

limanice: Vodo napeljava na svoj mlin s slučajem, ki se je doigral lani, ko je eden naših slovenskih učiteljev — o nagibih ne govorimo — posvetil svoj trud in svoje izkušnje nekemu klerikalnemu društvu. Temu poskusu je sledil splošen, enoten in skrajšen odpor. Ta odpor je moral biti — kajti bil je popolnoma upravičen! Vendar ne boste tako neumni prečistiti gg. krog „Straže“ in mislili, da bo slovensko štajersko učiteljsvo pripuščalo kolegu iz svoje srede, da bi delal, ozir. puščal izkoriščati znanje tistemu, ki v svojem blagoslovljenem srdcu pljune trikrat na dan na slovensko učiteljsvo ter prodaja njegove vdove in sirote pomankanju in bedi? Bilo bi res skrajno žalostno in za slovensko učiteljsvo na štajerskem malo priporočljivo! Gg. okoli „Straže“ dajemo dober nasvet: Kadar boste zopet poskusili po kalnem ribariti, ne smete stvari vzeti v roke tako grozno nerodno. Če resen človek kaj takega čita, se mora smejati.

Morda pa hočete izzvati spor? Kar na dan! Ne bojimo se niti Vaše hinavščine, niti ne Vaše brezpartiznosti, vsakomur in vsemu grobokopske strankarske politike. —o—b.

Slovenska zemlja.

JESENICE.

Le malo dni nas loči še od narodnega praznika, katerega se veselijo vsa Gorenjska dolina in z njo vsa Slovenija. Saj obhaja svoj desettletni jubilej društvo brez katerega bi bile Jesenice sigurno že popolnoma nemčurske. 7. junij je dan, katerega si je izbral naš Sokol za svoj polet. Kakor narava na novo oživljena vsa v cvetju in mladostnem življenju, pokaže ta dan tudi naš Sokol, da se tekom deset let pri njem ni ohladilo navdušenje za sveto Sokolsko stvar, pokaže z mladimi čilimi močmi, da je vreden svojega imena, pokaže nam, da so brezuspešni navali naših severnih sosedov, ki niti trenutek ne odnehajo, da bi vpeljali po gornji gorenjski razmere, kakoršne vladajo v tužnem Korotanu. Vsem, ki grabežljivo stezajo svoje kremplje po naši zemlji, vsem, ki ubijajo v ljudstvu slovensko narodno zavest, zagrmelo bode dne 7. junija iz krepkih Sokolskih vrst, da tu naš je rod tu naš je kraj. Slovenska pesem in sokolski rogovi naj odmevajo dne 7. junija ob vznosu mogočnega Triglava, klic po svobodi naj sega čez cvetočo Golico, čez zelene Karavanke tja v tužni Korotan. Bratje vi vsi, ki ne poznate bojev za obstanek priide, da si ogledate Sokolovanje v ogroženem kraju, kjer ima sovrag

in trinog bratstva in svobode na gošto razprte svoje mreže. Krepak je jeseniški „Sokol“ in lahko mu zupamo, da bode branil in ohranil to severno postojanko naše zemlje, da jo ne odrta sovrag od neizmerne jugoslovanske celote. Ni mnogo čuti o našem delu, ker naš Sokol deluje brez kriča, s pogledom na jug vihli krepko svoje sokolsko orožje na sever.

Le tu in tam v važnih trenutkih zakliče na pomoč, da se razlega njegov klic tja čez slovenska brda in poljane ter privabi brate da prihitijo na pomoč zatiranim. Tudi sedaj je prišel trenutek, ko vabi jeseniški „Sokol“ vsa slovensko čuteča srca, da pripomoremo s svojo navzočnostjo proslaviti in povzdigniti naš jubilej, da vzbudimo zaspance, da damo poguma omagajočim, in pokažemo nasprotnikom vzajemnost, moč in silo. Jeseniški „Sokol“ kakor tudi vsa napredna jeseniška javnost, narodne gospe in gospodične, katerih ni ravno malo, vse je na delu, da se dostojno proslavi velepomembni Sokolski praznik. Prihitite torej, vabimo vas v divno cvetočo Gorenjsko na narodno bojno polje, da se bodo tresle Jesenice v svojih temeljih vsled strmih korakov krepkih sokolskih vrst. Poročali smo že, da se vrši na Binkoštno nedeljo nemčurska veteranska slavnost, čujemo da se pripravljajo tudi nekakšen izlet mednarodnih turistov na naše planine o Binkošti takozvani (Naturfreund) baje pridejo iz Celovca, Št. Vida, Beljaka, Trbiža itd. Nas veseli, da se turisti bodijo te ali one narodnosti zanimajo za cvetočo romantično Gorenjsko, za ta biser slovenske zemlje, povemo pa na ves glas za slučaj, da se s temi prireditvami in izleti namerava otemneti polet sokolski, da pri nas ni polje za mednarodno mlačnost, kadar bode imeli pravice, ki nam po avstrijski ustavi slišijo, tedaj bomo govorili drugače. Čimbolj pa se bode zaničevalo in zatiralo nas Slovane, tem bolj hrabro bomo branili našo posest. Saj vemo, da kakor hitro postanemo mlačni, mednarodni, tedaj se potopi lep kos Gorenjske v nemško morje. Končno povemo tudi vsem, ki ne razumejo ali nečejo razumeti, da je Sokol narodno društvo v pravem pomenu besede, da se ne bojimo intrig, in da imamo dovolj moči in volje boriti se proti vsem sovražnikom. Boj Sokolstvu to je boj Slovanstvu. Vsa bratska društva se prosijo, da nujno priglasijo približno število udeležencev, ker namerava naš Sokol prirediti poseben vlak, ako bi se oglasilo zadostno število udeležencev. Vlak bi vozil približno ob pol 1. iz Ljubljane ter bi se vrnil, morda ob 10 ali 11. zvečer.

Ker je vsa slavnost določena na popoldan, da se s tem omejijo udeležnikom preveliki stroški, upamo, da nihče ne izostane. Torej prosimo takojšnih informacij. Na svidenje. Podrobnosti glede slavnosti še priobčimo. Na zdar.

ZAGORJE OB SAVI.

V četrtek dne 21. t. m. počastilo je slov. trgovsko društvo „Merkur“ iz Ljubljane našo lepo dolino. Prišlo je kakih sto oseb. dam in gospodov. Do srede smo imeli še vedno slabo vreme, a mili gostje so nam prinesli lepo vreme, — krasni majniški dan. Narava je menda hotela poplačati blagi namen izletnikov, ki so že kar v znanju določili čisti dobiček popoldanskega koncerta občinskemu ubožnemu zakladu. Dopoldne so si ogledali naš kraj in okolico, opoldan je združil na vse skupni obed v „Sokolskem domu“. Pri popoldanskem koncertu se je zbrala ogromna množica ljudstva; ki se je radovala pri lepem petju in lepi godbi. Upamo da milim gostom ni žal za dan, ki so ga preživeli v Zagorju in da nas kmalo zopet obiščejo, na svidenje! Našim Zagorjanom bi pa nasvetovali, da bi se malo pobrigali za tujski promet. Trgovcem, ki prepotujejo ves svet, so seveda znane lepote našega kraja a drugače je Zagorje malo znano. Torej na delo v lastno korist!

Štajersko.

Klerikalci bi radi razdirali! Slovenskim klerikalcem je vsako res narodno društvo, vsaka res narodna organizacija tu kot tam, trn v peti. Narodno zavezni Slovenci v Mariboru imajo celo vrsto narodnih društev, ki so vsa, razun narod. polit. društva „Maribor“ nestrankarska, ali vsaj nimajo političnih programov. Kljub temu pomenjajo za Maribor oni organizem, ki drži in vzgaja Slovenstvo v Mariboru. Človek bi mislil, da je tako zgolj družabno in stanovsko varovanje slovenske narodnosti nedotakljivo vsakemu, ki čuti slovensko in narodno in, da pojdejo takemu mirnemu narodnemu delu na roko vsi, ali pa, da bodo vsaj mirno pustili delati one, ki delati hočejo in, da ne bodo delali ne direktnih ne indirektnih zaprek. Ne tako slovenski klerikalci! Mariborsko „Dram. društvo“ so že od prvega početka skušali v svojem razvoju ovirati. Če se jim ni posrečilo — gotovo ni njih krivda. No, pred nedavno temu, so se zopet navalili na to društvo. Napadli so je prav po jezuitsko. Uspeha pač tudi tokrat ne bodo imeli in tudi — ne v bodoče. Slovenci pa imajo v Mariboru tudi močno železničarsko organizacijo. Le-

po se je razvila v petih letih in vedno lepše se razvija. Tudi to slovenskim klerikalcem ni po volji! Ker drugače organizaciji — podružnice Zveze Jugoslovanskih Železničarjev — ne morejo do živega. Jo slikajo nerazsodnim kot — čuhte in strmite — polit. strankarsko organizacijo. Koliko neštokrat se je naglašalo, da železničarska organizacija ni strankarska, marveč zgolj le stanovska. Mariborska podružnica Z. J. Z. se razvija vedno lepše. V celi vrsti slučajev je pokazala že svojim članom, kako blago je nje delo. Član ni uvidevalo in priznavalo v polni meri. Umevno bo torej vsakomur, s kakšno lopovsko previdnostjo morajo potem delati klerikalci, če se tu in tam vendarle najde posameznik, ki jim na pol veruje... Ne bojimo se sicer klerikalnega slovenskega rovanja, kajti delo podružnice Z. J. Z. se samo priporoča. Zato smo vse to danes objavili zgolj le z namenom, pokazati onim ki verujejo v klerikalno „narodno delo“ — kako nenarodna je klerikalna slovenska politika. Varujte se je vsi — bolj kot garjev! Ne verujte v klerikalne besede! Klerikalci niso bili še nikoli narodni — zato je tudi slovenski klerikalizem nenaroden; razdira in nič drugega. Slovenski železničarji! Po naših hrbitih plešejo nemškonačonalni hujskači, plešejo soc. demokrate in plešejo — slovenski klerikalci! Odgovorite jim s tem, da pristopate k mariborski podružnici.

Socialnodemokratsko gospodarstvo. Ko so socialdemokrate v Gradcu dobili svojega podžupana, je pač marsikakšen tamošnji delavec — in tisoče jih je tam tudi Slovencev — pričakoval preobrata, delavskemu stanu. Opetovano smo že poročali o nerednostih ki se vrše v graškem uradu za prevzemanje živil. To podjetje obstoja od leta 1913 je v socialnodemokratskih rokah in ima v 3 in pol letih čez 28.000 K pasiv. Poročali smo že tudi, da je bila pred enim tednom aretirana blagajničarka podjetja. V petek so zaprli tudi nastavljenca Pawlitzkija. Ta mož je pri svoji 21 letih predsedel že 41mesečno ječo — radi tatvin. Tokrat je kljub revizijam še v sredo ukradel v podjetju živila in jih pod roko prodajal dalje. Nek mesarski mojster, ki je imel v oskrbi mesnico podjetja, je opazil, da se na debelo krade. Stvar je javil glavnemu vodji. Dognali so velike primanjkljaje, a za zahvalo je bil — mesar brez odškodnine odslovljen... Soc. demokrate imajo na Štajerskem večino delavstva v svojih vrstah. To delavstvo baš na takih slučajih lahko spozna, da soc. demokracija služi le kot izkoriščevalnica delavskih žuljev. Slovenski štajerski delavci.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.

(Dalje.)

Začudena nad pogledom, ki ga je upiral vanjo, in nad bledostjo, ki se je širila po grofovem obrazu, se je prekinila trepetaje; nastopila je minuta molčanja, med katerim je čutila Katarina skripaje od sovraštva in groze, da ji poreče ta človek zdajpa zdaj: „Gospa mati, povejte mi, zakaj ste me zavrgli!“

Toda grof se je premagal, dal si je videz spoštljivega čakanja in odgovoril kraljičinim besedam z docela mirnim glasom:

„Pričakujem naročil, ki mi jih izvoli poveriti vaše Velikanstvo, in obljubljam, da jih ponesem zvesto svoji kraljici.“

„Ničesar ne ve!“ je pomislila Katarina in si oddahnila. „Kako pa bi tudi vedel?... Ali sem blazna, da mi roje po glavi takšne reči...“

Gotovost, da je popolnoma varna, ji je razjasnila obraz. Naslonila je komolec na ročnik svojega naslanjaja in podbradek v dlan, in njen pogled, ki ni izpuštil grofa niti za trenutek, se je izgubil navidezno kdovekam.

„To, kar vam imam povedati,“ je povzela s pojočim glasom, ki ga je znala osladiti v potrebi z vsi italijansko blagovoznošnostjo, „je silno važno in zahteva najprej izvestnih pojasnil. Predvsem, gospod grof, se ne čudite, da vas sprejemam ponoči in tukaj, v prisotnosti enega samega zvestega prijatelja, namesto v Luvru, o belem dnevu in v pričo vsega dvora. Dva vzroka sta me napotila k temu. Prvi in poglavitni je ta, da ne ve nihče razen mene za vašo navzočnost v Parizu in za navzočnost izvestnih drugih oseb. Niti njih niti vas ne bi hotela izročiti slepemu strankarskemu sovraštvu... A drugi vzrok je potreba, da ostanejo pogajanja, ki vam jih poverim, strogo tajna...“

Grof se je naklonil. Vendar pa se je zdrznil, ko je dejala kraljica, da ga noče izročiti. Oh, če morebiti le ni tako hudobna, kakor misli on... če bi jo mogel ljubiti vsaj oddaleč, ko je ne sme ljubiti očitno!

„Razložiti vam moram tudi,“ je povzela kraljica, „zakaj sem si izbrala za to nalogo ravno vas in niti mojih vseh drugih... Lahko bi bila poverila misijo kakemu svojemu plemiču ali gospodu s kraljevskega dvora. Hvala Bogu, francoskemu dvoru ne manjka dovolj odličnih oseb, da bi se mogle pogajati z Ivano Albreško... Če ne bi bilo drugače, bi lahko prosila celo d'Andelota, starega gardnega kapitana Hen-

rika Bearskega, naj pride k meni. Če grem še dalje, mislim, da bi si šel tudi admiral Koliniški takšno poslanstvo v veliko čast. In, da vam povem vso svojo nisel — tudi princ Kondeški ga ne bi odklonil. Pa če bi se varala o vseh treh, bi prosila lahko kralja navarskega, naj bo tolnač mojih želja!“

Marijak, ki se sam zase ni bal ničesar, je vztrepetal, ko je slišil imenovati drugo za drugo vse osebe, ki so bile zbrane skrivaj v Betziškem dvorcu. Kraljica je spravila Marijaka resnično na višek groze.

Videla je, da je dosegla svoj namen. Njeno zadovoljstvo se je izrazilo v drobnem usmevu. Deodat je videl ta smehljaj, in sinovska ganjenost mu je izginila iz srca, kakor bi trenil; ostal je v njem samo še zvesti prijatelj Ivane Albreške in tovariš Henrika Bearskega.

„Da, grof,“ je povzela Katarina de Medičis, „vam edinemu sem hotela zaupati korist vsega mogočnega države; samo v vaše roke sem hotela položiti usodo dveh kraljestev; z eno besedo, poverjam vam rešitev strašne pravde, ki je stala junake že tolikani krvi in njih matere že toliko solza... saj veste, da nisem samo kraljica; tudi mati sem!“

Neverjetna neprevideznost te besede, pa še v takem trenutku, je povzročila Deodatu silen izbruh notra-

nje bolečine. Saj on je bil sin te matere! Grof je prebledel kakor mrlič, noge so mu klenile, in padel bi bil, da se ni naslonil na bližnji stol.

Katarina, vsa zatopljena v svoje misli, ni videla ničesar. Toda videl je Rudžieri...

„Ali vam ni dobro, gospod?“ je vzkliknil.

„Menda ne,“ je odgovoril grof hladno in si vrnil hladnokrvnost z odločnim naporom volje.

Kraljica ga je pogledala ostro, pa ni videla ničesar nenavadnega. Komaj vidno je skomizgnila z rameni proti Rudžieriju...

Rekli smo, da je astrolog videl bol na obrazu svojega sina.

Ta bol se je pojavila v trenutku, ko je rekla Katarina:

„Tudi mati sem!“

In Rudžieri je razumel Deodatovo bolečino!...

„On ve!“ je kriknil v globini svoje duše.

In strastnejše nego kdaj poprej je začel študirati na Deodatovem obrazu odseve čustev, ki so ga razburjala zaporedoma ter sledila drugo drugemu tako naglo kakor leteči oblaki v zrcalu mirnega ribnjaka.

„Rekla sem vam prej,“ je nadaljevala kraljica, „da sem izbrala vas zato, ker vem, kako rada vas ima Ivana Albreška. A to je premalo, gospod; tisto zaradi grofice navarske je samo pretveza... Povedati

vam moram, da sem vas iskala in vam izbrala zato, ker imam namene z vami...“

„Namene z mano!“ je vzkliknil grof z globoko trpkostjo, ki jo je Rudžieri čutil in razumel. „Ali imam torej čast, da me vaše Velikanstvo že pozna?...“

Bled smehljaj je zdrknil po kraljičinih ustnicah, ko je odgovorila:

„Da, gospod, poznam vas... in celo že mnogo dalje, nego si morete misliti.“

„Čakam, da mi razložite vaše Velikanstvo svoje namene,“ je rekel Marijak z razburjenim glasom.

„Tako, gospod grof. Za zdaj vam moram povedati kratko in odkrito svojo ponudbo, ki jo izvolite sporočiti moji sestrnici Albreški. Izvolite me poslušati pozorno in zapomniti vsako posamezno točko. S tem storim vse, kar je v moji moči, da se vrne mir na svet, in če zadenem kraljestvo kaka strašna nesreča, ne bom odgovorna niti pred Bogom, niti pred kralji, ki vladajo na zemlji.“

Zdelo se je, da zbira Katarina svoje misli; nato je povzela: „Najsi imajo prav ali ne — me ne smatrajo za predstaviteljico prištev maše; po pravici ali po krivem smatrajo za druge strani Ivano Albreško za predstaviteljico nove vere.“

(Dalje.)

obrnite ji čim najpreje lrbet — da se rešite težkih izgub. Imamo slovenskih delavskih organizacij, imamo »Narodno socialno zvezo« s podružnico v Mariboru za Štajersko. K njej pristopajte!

Maribor. (Dijaški majnikovi izleti in — petkov post.) Dijaški majniški izleti, letošnji, so komaj za nami. Letos so imeli zlasti naši gimnazijci velike izlete po Koroškem in po Spodnjem Štajerju. Prvi izletni dan je bil petek. K temu se nam pripoveduje iz vrst dijakov neko prav čudno zgodbo. Veroučitelj prof. K. je namreč v enem gimnazijskem razredu prepovedal pred izletom, da na petek ne smejo jesti na izletu — mesa... Ko mu je nato dejal nek dijak, da papeževa odločba za gotove slučaje to dovoljuje, je profesor potegnil v svoji »verski gorečnosti« svoje beležnico in fant je dobil zaradi te opazke — petico! Dotični gospod je menda menil, da se s takimi predpotopnimi nazori gradi? Če še ne ve, mu povemo na uho, da se s tem le — podira. In če so take kazni ustne? Gospod naj si dá na to sam odgovor!

Gornja Radgona. (Smrtna nesreča.) Dne 16. t. m. so našli v Kapeh 15letnega posestnikovega sina Aleksandra Pačiča umirajočega s strelno rano v trebuhu. Uro za tem, ko so ga prenesli v bolnico, je izdihnil. Pačič je dne 15. t. m. zamenjal s posestnikovim sinom Lojzotom Hericem svojo svetilko za revolver. Domnevajo, da je Heric, ko je Pačiču razkazoval revolver, predčasno sprožil in pri tem obstrelil Pačiča. Dasi Heric to taji, so ga prijeli in oddali sodišču.

Maribor. (Razno.) Umrli so: Pet. Prok. pl. Wehrenau, c. kr. polkovnik v p. v starosti 84 let. Melanija pl. Ehrlich, stara 62 let. — Šestnajstletni vajenec Iv. Berglez je prišel z levo roko med nek mizarjski stroj, ki mu je odrezal dva prsta. — 31letni žagar St. Pušnik je prišel z levo roko v cirkularno žago, ki mu je odrezala drugi in tretji prst. — Žena strojevodje Weilandts se je v petek po glavi polila s petrolejem in ga vžgala. Težko ranjeno so prepešali v bolnico. Pred kratkim je nekaj podedovala in sedaj živi v domnevi, da se ji hoče denar ukrasti. Tudi drugače ni docela pri pameti.

Ostrožno pri Celju. Neznani tat je od leta 1912 sem kradel krčmarju Zagodeju vino, pivo, živila in žito. Sedaj so aretirali Zagodejevega hlapca Iv. Ogrinca iz Kostivnice. Med prebivalci ima baje skrivnec, ki bodo tudi prišli pred sodnijo. Škoda je do 300 K.

Trbovlje. Tu so aretirali nevarnega tatu in vlomilca Iv. Gušiča iz Kranjske. Potepal se je po Trbovli okoli brez postla. Ko je bil leta 1912 pri tukajšnjem krojaškem mojstru Vidu Posavcu v službi, mu je izmaknil 80 K gotovine. — Dne 17. t. m. je poplaval v gostilni Lokan blizu Trbovelj rudar Repovš. V krčmo je prišel tudi rudar Blaj. Repovš je nesel svojemu stanodajalcu liter piva. Ko se je vrnil, je nastal med njim in Blajem prepir. Blaj mu je iztrgal literjski vrč in ga parkrat usekal po glavi. Repovš je težko ranjen. Blaja so oddali okr. sodniji v Žalcu.

Maribor. (Nezgodna pri dirki.) Pri prvi dirki vozov je dirkal tudi posestnik Filipič iz Ljutomer. Ko je pridiral že blizu cilja, se mu je konj namah zvrnil po tleh. Zadel ga je kap. Žival je bila mlada in zelo lepa ter prvič na dirkališču. Filipič ceni svojo škodo na najmanj 3000 K. Gotovo težka izguba!

Gostovanje ljubljanskih igralcev v Mariboru. Tudi letos prirejajo slovenski ljubljanski gledališki igralci gostovanja po slovenski domovini. Za Binkošte pridejo tudi v Maribor. Naša dolžnost je, da pokažemo milim gostom z obilnim obiskom, da razumemo njih težak boj za obstanek. Gostovali bodo tri dni. Repertoar je izborno sestavljen in bo nudil vsakomur vsestranskega užitka v obilni meri!

Jarešina pri Mariboru. (Poboj.) Ko se je pred par dnevi vračal kočar Fran Zel domov, ga je nenadoma na cesti v temi napadel pekovski pomočnik Konrad Kristl in ga s kolum potkolkel. Žel in Kristl se baje nikdar nista med seboj osebno poznala.

Maribor. (Razno.) V Karčevini je prišlo na praznik v neki krčmi do spopada med civilisti in vojaki 47ega pešpolka. Vojaki so mahali z bajoneti in ranili več civilistov. Ti so konečno pobrali kamenje in bombardirali z njim vojake. Prostak Karl Lang od 12. stotnije je dobil kamen v glavo in se nezavesten zgrudil. Prenesli so ga v gostilno Černovšek, od koder so ga z rešilnim vozom prepešali v vojaško bolnico. Ko so se vojaki s težko ranjenim umikali, so civilisti na nje streljali. Kdo so bili, se še natanko ne ve, sumilo pa,

da so bili nemški trg. sodrujčki. Najbrže oni, ki so se nad Slovenci in Hrvti znesli pred dvema tednoma pred cirkusom. — Marksov mlin je minoli petek baje zopet pričel goriti (?). V petek predpoldne so aretirali mlinarja Ivana Marksa in njegovega poslovođa Ivana Grafa, ker sta težko osumljena, da sta mlin spozumno sama zažgala. Izročili so ju c. kr. okrožnemu sodišču v Mariboru. — Aretirali so orožniki v St. Marjeti ob Pesnici 14letnega viničarskega sina Iv. Poliča, zaradi zločina po § 129 I a kaz. zak. in ga izročili sodišču. — Konj se je splašil izvoščku Berligoju, ko je pridrvel avtomobil H 687 minoli petek v mraku po Tegetthoffovi cesti. Žival je zdivjala, se spodtaknila in padla ter se težko pobila.

Sv. Barbara v Haloze. V nedeljo dne 21. junija 1914 se vrši na krasnih, senčnatih prostorih domače Posojilnice velika narodna veselica za Haloze. Veselični odbor C. Metodove podružnice pridno pripravlja za to slavnost. Ker bo veselica eminentne važnosti za Haloze, se prošijo vsa sosedna društva, da se ozirajo na to prireditve. V slučaju slabega vremena se vrši veselica 5. junija 1914.

Goriško.

»Soči« v odgovor glede notice o goriških trgovcih. Na prvo ne odgovarjamo, na drugo pa se nam zdi za danes potrebno ponoviti, da je »Dan« pisal popolno resnico. Mi ne zagovarjamo nikogar, ki ni zagovora potreben. Ob drugi priliki pa pridemo z imeni na dan! Mislimo, da ni v Gorici nobenega še tako zavednega Slovenca, ki bi zgolj iz narodnih ozirov podpiral slovenske trgovce. Slovenec gre k slovenskemu trgovcu kot Slovenec in zahteva, da se mu proda blago po isti ceni, kakor bi se prodalo Lahu ali pa se dobilo v laški trgovini. Prepričani smo, da to prav nič ne škoduje slovenskim trgovcem, ampak jim še koristi. Narodnost naj bo tudi v tem oziru na pravem mestu!

Zanimive podatke o svetogorski sliki prinaša te dni ljubljanski »Slovenec«. Komu je mar nadaljnji razvoj te »homatije«, naj se zanima kolikor more. Ni pa treba razširjati med ljudstvom osebnega mnenja brez končno veljavnih dokazov. Gre naj za stvar!

Naši Lahi kar ne morejo razumeti, kako je sploh mogoče, da more Avstrija upoštevati slovenske proteste proti laški univerzi v Trstu. Njihova glasila pišejo le o visoki kulturi laškega naroda, nas pa imenujejo neomikance brez zgodovine. Pri tem pa niti ne mislijo, da je med njimi toliko analfabetov, da so svojo zahtevalo laški poslanci tečaje za analfabete, ne pa univerzo!

Ob nedeljah in praznikih vedno znanjka »Dneva«, kar priča, kako priljubljen in razširjen je »Dan« po Goriškem, zlasti pa v Gorici. »Dan« ima največ čitateljev v Gorici in se dopade vsakemu vsled svoje neodvisnosti.

Tržič. (Nagla smrt.) Kurjaču Alojziju Mahovec v Pancanu je postalo naenkrat slabo ter se je nezavesten zgrudil na tla. Nobena pomoč ni več izdala, kajti Mahovec je umrl takoj. Pokojni je zapustil ženo in več otrok.

Tržič. (Razne nesreče.) Alojzij Boscarelli iz Obronkov je padel štiri metre globoko raz ladjo. Težko ranjenega so prepešali na njegov dom. — Poškodoval se je na roki Avgust Lamprecht. — Ravno tako se je poškodoval tudi delavec Valerijan Mašet.

Gorica. (Aretacije.) Josip Vižintin zaradi beračenja.

Gorica. (Izpred sodišča.) Josip Musina je bil obsojen na 10 K globe, ker je udaril svojega strica. Fran Terčič je dobil 5 dni zapor, ker je streljal brez dovoljenja in ker ni imel orožnega lista. Josip Jug iz Solkana je bil obtožen, da je vrgel raz kolo nekega Frankoviča in ga poškodoval. Ker pa se je Frankovič izjavil, da ne ve, kdo ga je pravzaprav poškodoval, je bil Jug oproščen.

Gorica. V tukajšnje zapore so prepešali Franceta Matelčič, katerega je orožništvo vjelo v Postojni.

Gradišče. Dr. Josip Piperata ni prestavljen v Krk, ampak ostane še nadalje v Gradišču.

Gorica. (Surovost laškega redarja.) V soboto proti večeru je peljal neki slovenski pomočnik mal voziček po pešpoti na Franc Josipovem tekalšču. Zagledal ga je slučajno mestni redar, ki ga je začel prav pošteno zmerjati. Ko je za videl, da je dotični Slovenec, se je še bolj razjezil in ga kratkoma zapodil na cesto. Dobro, da ni bilo hujskega!

Otvoritev belokranjske železnice.

Včeraj ob 7. uri zjutraj je na ljubljanskem glavnem kolodvoru zavlado živahno vrvenje. Sešli so se vodilni faktorji vseh krajev, da pozdravijo železniškega ministra plem. Forsterja, ki je dospel z Dunaja in prespal noč v vlaku, s sekcijskim šefom dr. Grienbergom, z ministrskim tajnikom Histom, s dvornim svetnikom pl. Grenadenbergom in z min. svetnikom pl. Steyerjem. Železniškega ministra so pozdravili deželni predsednik baron Schwarz, deželni glavar dr. Šusteršič, ljubljanski župan dr. Tavčar, ljubljanski knezoškof dr. Jeglič in divizijski fml. Kraliček. Med velikim številom slavnostnih gostov je bil državni in deželni poslanec dr. Ravnihar, podžupan ljubljanski dr. Trifler. Opazili smo tudi belokranjskega rojaka škofa Stariho, kneza Karola Auersperga, deželnega glavarja namestnika barona Lichtenberga, podpredsednika državnega zbora viteza Pogačnika, Povšeta, dr. Kreka, prof. Jarca, dr. Lovro Pogačnika, dvornega svetnika grofa Chorinskega, viteza Laschana, ravnatelja državnih železnice dvornega svetnika Galamboša, stolnega dekana Kolarja, stolnega kanonika dr. Grudna kot zastopnika društva za domovinsko varstvo, deželnega odbornika dr. Lampeta, dr. Pegana, dr. Zajca, grofa Barhota, dež. poslanca prof. Karola Dermastjo.

Gostje.

Med gosti se je takoj pogrešalo nekaj mož, ki so bili gotovo opravičeni, da prisostvujejo otvoritvi. Tako n. pr. ni bil povabljen noben napreden dež. poslanec, noben član trg. obrtne zbornice, niti predstavstvo Zveze obrtnih združenj itd., dočim smo videli mnogo duhovščine, korarjev itd. Splošno smo dobili utis, da so hoteli klerikalci pokazati, kakor da so oni to železnico v Belo Krajino speljali.

Pozabljen Šuklje.

Občno pozornost je zbudilo, da ni bil k otvoritvi povabljen bivši deželni glavar Šuklje, kateremu ne more nihče odrekati zaslug za Belo Krajino in za to železnico. Rekli so, da ga niso imeli kam dejati. Šuklje je od žalosti odšel v Gastein — njegov grad Kamen pri Kandiji je bil brez zastav.

»Domačin« povabljen. »Slovenski Ilustrovani Tednik« pa ne.

Najbolj žalostno pa je bilo, da je bil povabljen k otvoritvi ureduik neznanega nemškega lista »Domačin«, ki ga skoraj nihče ne pozna — dočim se ni pustilo k otvoritvi ugleden domači list »Slov. Ilustr. Tednik«, ki je razširjen po vsej slovenski zemlji. Mnogo lepih slik na kolodvorih bo za vselej zgubljenih, ker jih ni nihče fotografiral. To je klerikalna zavist.

Odhod.

Ob 7. uri 18 min. zjutraj se je odpeljal vlak na Dolenjsko. Že v Ljubljani so gledali vlak mnogi radovedneži ob Gruberjevem kanalu. Prvi večji pozdrav je bil v Šmariji, kjer je pozdravila vlak od daleč šolska mladina. Drugače se je po Dolenjskem videla le tu in tam kaka zastava. Vlak se je ustavil samo na Grosupljem, drugače je vozil naravnost na Novo Mesto.

V Novem Mestu

je bilo na kolodvoru natlačeno polno ljudstva. Godba je igrala cesarsko pesem; stala je meščanska garda (z nemškim poveljem in hrastovim perjem na čakah!), prošt Elbert s korarji, gimnazija s profesorji in učenci, ljudske šole z učitelstvom, uradništvo itd. Minister je izstopil in pozdravil ga je g. župan Rozman v jedrnatem slovenskem govoru, v katerem je poudarjal pomen belokranjske železnice za Dolenjsko. Minister je odgovoril, da je bil namen te železnice, pripomoči za gospodarski napredek dežele. Na to je učenka Svetecova pozdravila ministra v prijaznem govoru in mu izročila šopek. Potem je škof ljubljanski blagoslovil lokomotivo in novo progo, gimnazijski zbor pa je zapel slavnostno pesem: »Ako Gospod ne zida hiše...« Ko je bil blagoslov končan, je vlak odpeljal ob velikem navdušenju naprej po novi progi.

Nova proga.

Novo progo smo že včeraj popisali. Sprejemi so si bili precej podobni, omenimo le to: Minister Forster je bil zelo ljubezniv, prijazen in je napravil povsod utis naklonjenosti. Njegova zunanost je zelo prikupljiva, prav nič visoko-oficijska. To so vsi opazili. Poleg tega moramo pohvaliti naše kmečke župane, ki so ministra pozdravljali. Kako samozavestno, donosno in lepo so

govorili — vsi v slovenskem jeziku. Gospod minister je na njih pozdrave ljubeznivo odgovarjal in poudarjal naklonjenost in voljo vlade, da pomore Beli Krajini. In končno te naše dobre pridne punčke-učenke, ki so pozdravljale ministra v imenu šolske mladine. Radost jih je bila gledati in slušati. Sam minister je bil večkrat ganjen. V beli obleki, s šopkom v roki so govorile svoje pozdrave z jasnimi otroškimi glasovi, da jih je minister moral pohvaliti.

Kandija.

Na postaji v Kandiji je bilo mnogo ljudstva. Bil je namreč semenj in poleg tega je prišlo tja vse, kar ni šlo v Novo Mesto. Šolska mladina iz Kandije in Smihela in razna društva so bila zbrana. Pozdravil je župan in dež. poslanec Zurc, na to pa njegova hčerka Malči. Minister se je lepo zahvalil.

V Podgorje.

V Birčni vasi je pozdravil H. Goriani kot obč. svetnik v slovenskem in nemškem jeziku. Drugače so bili vsi pozdravi slovenski. Bilo je na vsaki postaji isto: pozdravil je župan, minister se je zahvalil, pozdravila je deklica v imenu šolske mladine, minister se zahvali itd. Ljudstva je bilo povsod polno. Tudi družtev. (V ospredje so se šulele seveda Mar. družbe.) Šolska mladina je pela povsod cesarsko pesem.

V Belo Krajino.

Po hišah in cerkvah so vihrale slov. trobojnice. Dan je bil krasen. Naenkrat zagledamo frankfurčarico. Kje smo? Ob zagradi kriči mladina »Heil«, na šoli frankfurčarica, na cerkvi frankfurčarica. Tu so Laze. Tam za gorami so Kočevarji. Pridemo na postajo. Župan Plut, obdan od mladine, govori navdušen slovenski govor. Bil je v Ameriki. Odslej ni bilo nobene nemške zastave. Kolodvori so bili okrašeni s slovenskimi in cesarskimi zastavami.

Bela Krajina.

Po gozdnatem Podgorju smo zavozili v tunel (3 km). Ko smo privzili ven, se je zasvetila pred nami krasna Bela Krajina v solnčnem sijaju. Kmalu smo na postaji Semič, sredi vinogradov. Postaja je bila polna ljudstva. Lepe bele narodne noše. Pozdravi posl. Mihelčič, godba itd. Od tu smo se peljali naprej po Beli Krajini naravnost v Metliko. Povsod polno ljudstva, ki pozdravlja. Pridemo do Kolpe. Vesel pozdrav domačega ljudstva. Vrnemo se nazaj v Metliko.

Metlika.

Pozdravi nas župan Weibl in še par drugih zastopnikov. Odmor pol drugo uro. Gostje so se okrepčali z malim kosilom in dobrim domačim vinom. Igrala je domača godba, pel je domač zbor. Lepe narodne noše posebno Bojank in Žumberank. Nazadnje je hotel neki Jutraž pokazati veselje — pa je moral utihniti.

V Črnomlju

nas je sprejela velika množica ljudstva. Odšli smo v mesto. Pred nekim hotelom kriče Nemci »Heil«, pa so kmalu utihnili. Stledil je velik sprevod narodnih noš. Na to je bil banket v hotelu Lackner. Mal dež je osvežil ozračje. Na banketu je govoril najprej dr. Šusteršič, ki je napil cesarju, nato je minister govoril o zgodovini in pomenu belokranjske železnice, prošt Elbert je napil baronu Schwarzu, baron Schwarz se je zahvalil, na kar je govoril posl. Jarc tehnikom, ki so progo stavili. Vitez Pogačnik je nazdravil Belokrajini. Baron Schwarz in Pogačnik sta govorila samo slovensko, drugi v obeh dež. jezikih.

Povrat.

Po banketu so se gostje vrnili na kolodvor, od koder so se odpeljali naravnost v Ljubljano. Minister je izstopil v Novem Mestu, da si ogleda še progo Novo Mesto-Brežice. Ob polu 10. zvečer je vlak z gosti dospel v Ljubljano.

Dnevno.

Ali je dala vlada odgovor na to, ali je bil dr. Šviha, c. kr. sodnik konfident ali ne. Mi smo že od začetka Švihove afere povdarjali, da je ta afeta tudi afeta c. kr. vlade. Dr. Šviha je c. kr. sodnik in državni poslanec in tu je na aferi udeležena že vlada. Vlada se pa čeli čas Švihove afere ni ganila. Dr. Šviha je bil obsojen in stigmatiziran za široko, nemislečo javnost kot konfident, celo kot plačan konfident. Šviha, c. kr. sodnik in bivši državni poslanec. Sedaj šele se je ganila vlada; prepozno. Gani bi se morala pred procesom in dovoliti, da bi neposredno udeležene osebe smele in mogle pred

porotniki izpovedovati. Vlada je to prepovedala in po tem je bil tudi izrek porotnikov, ki je izzvenel v obsodbo. Vlada se je oglasila prepozno; toda toliko, kolikor je povedal ministerski predsednik grof Stürgkh mislečemu nepristranskemu človeku zadostuje, da si lahko napravi pravo sodbo o dr. Švihovi aferi in njegovem konfidentstvu. 22. maja je v delegacijah grof Stürgkh izrekel sledeče, sicer diplomatične ali vendar važne in merodajne besede: V namenu vlade absolutno ni, da bi bili najemani poslanci k takšnim (konfidentskim) službam; konfident je krit in je v stikih le z enim samim policijskim organom, niti njegovo ime ni znano, niti predstojniku uradnika, ki je v stikih s konfidentom, kaj še je višini. Vlada pa ne izreče pričevanja ne v slučajih, kjer bi morala odgovoriti z »da«, temveč tudi tam kjer bi morala odgovoriti z »ne«, ker sicer bi se v slučajih, ko bi ne odgovorila, takoj napravila sodba a contrario. — To je smisel Stürgkhovih besed. Sedaj pa to primerjajmo s tem, kar je prišlo v Švihovem procesu na dan. Šviha, kakor sam priznava je občeval z okrajnim glavarjem Chumom ter s komisarjem Klimo in Sedlačkom. (Občeval je z več uradniki, ne le z enim, kakor to dela konfident.) D. Klima pošlje slugo ali detektiva k Wienerju. Detektiv gre k — Švihi (tako je pripovedoval Woldan.) Detektiv je potemtakem vedel, kdo je konfident Wiener, dasiravno min. predsednik grof Stürgkh izjavlja, da za konfident ne ve niti nadrejeni predstojnik (potem naj ve pa detektiv). In jasno govori tudi izjavi Stürgkha, da mora vlada molčati tudi tam, ker bi morala reči: ne. Iz teh Stürgkhovih besed izhaja jasno, da Šviha ni bil ono, za kar je v širši javnosti proglašen. Tu se pa začneja gnusno početje: Vlada, dasiravno ve, da Šviha ni bil zavesten konfident, konfident iz namena, vendar ne stori ničesar, da bi se mogel v širši javnosti oprati. Radi črvihih principov pusti vlada, da se drži madež c. kr. sodnika in bivšega državnega poslanca. To dovoli vlada, ki trdi, da ima moč od Boga, Resnice in Pravice same!

30letni jubilej svojega obstanka je stavela včeraj »Pošumavska jednota«, češko obrambno društvo. Pregledati delo 30 let je zelo počeno tudi za nas. V prvem letu svojega obstanka je Pošumavska jednota prejela 10.413 K, letošnji njeni izdatki pa znašajo 266.248 K. Torišče njenega delovanja se razširja čez vse južno polovico češkega kraljestva, čez plosčino kakšnih 26.000 km². Jednota ima 751 podružnic s 40 tisoč člani. Vsled prizadevanja Jednote bila je v zadnjih letih strogo glajvena nemška nadvlada v številnih občinah, kjer preje Čelji niti zastopstva niso imeli. Toda njene naloge za v prihodnost rastejo od dne do dne. Skoraj milijon kron je izdala Jednota v preteklem 30letju za kulturne namene, t. j. za šolstvo, knjižnice, časopise in predavanja. Za nakupovanje realitet v mešanih krajih je Jednota izdala 373.255 K. V lasti Jednote so številna poslopja čeških šol na narodnostni meji in razne stavbe, ki služijo družabnim potrebam češkim manjšin. Zaostale gospodarske razmere v južni polovici Češkega kraljestva so bile Jednoti vedno opomin za intenzivno gospodarsko delo, v katero je Jednota v dobi svojega obstanka dala čez pol milijona kron. Namenov splošno narodnih Jednota tudi ni zanemarljiva in je za nje izdala čez tretjino milijona. Kako je narodnostno vprašanje tesno združeno s socialnim vprašanjem, to dokazuje delo, ki ga je Jednota na polju socialne oskrbe izvršila. Zida delavske dome, omejuje izseljevanje, skrbi za obrtniški narščaj, ustanavlja preskrbovališča, prenočišča, nastavlja osebe, ki so prišle ob delo. V socialno oskrbo spada tudi božično obdarovanje, za katero je Jednota izdala skoraj pol milijona kron. Prosvetno delo Jednote se kaže v knjižnicah, v organiziranem čitanju časopisov in predavanjih. V preteklem letu je bilo v ozemlju Jednote osnovanih 47 knjižnic s 4517 zvezki. Knjižnice so v preteklem letu imele 7907 K izdatkov. Po podružnicah Jednote se je priredilo nad tisoč predavanj. — (»Čas.«)

Il. izlet na Jadransko morje ljubljanske podružnice mornariškega društva. Dne 19. maja t. l. okoli dop. pripeljalo se je s posebnim vlakom iz Ljubljane 500 slovenskih izletnikov na Reko, kjer bi si morali po sporedu razgledati vse tamkajšnje znamenitosti. Sprejem je bil klavren in tudi ogled znamenitosti je odpadel, ko so jo morali naši rojaki, za pregnati predpisani čas, vdariti na Trsat, kjer so poleg Frankopanske »kule« tudi videli krasno okolico in celi liburnski zaliv. Točno ob 12. uri opoldne vkrcali so se na parnik »Ogrske Hrvaške« parobrodne družbe »Daniel Erno«, ki jih je pripeljal ob polu 1. v Opatijo. Parnik je imel

na prvem farbolu črno rumeno zastavo a drugače nobenega znamenja po katerem bi se moglo spoznati, da se na parniku nahajajo izključno sami Slovenci in Slovenke, še več gospoda, ki sta imela kape in na njih znake mornariškega društva, in ki sta vodila izletnike, sta prav pridno svabčarila. Izletnike dočakali so na pomolu zastopnik opatijskega podružja »Flottenv.« Opatijski podžupan Miran in nekaj Slovencev s predsednikom Slov. društvo G. Tonetom Vaharjem na čelu. Ko je bil oficijelen pozdrav opravljen stopil je g. T. Vahar na most in pozdravil je rojake približno tako-le: Slavna gospoda, velenjene dame, dragi rojaki! V imenu avtohtonega prebivalstva, te prekrasne naše jugoslovanske zemlje, naših bratov Hrvatov, a posebej pa še v imenu tujajočih vaših rojakov pozdravljam vas na obali našega jadranskega morja najpriščneje. Pozdravlja vas pa tudi naše morje, ki vas je dočakalo namo in svečano in vas z veseljem sprejelo v svoje varstvo. Od tam gleda na vas naša ponosna Učka in od leve strani slavni Velebit, katerim se priključuje vso to gorovje in vam po rneni kliče: »Dobro došli!« Žal da vas ne moremo sprejeti, pogostiti in vam razkazati teh naših slovenskih krasot, kakor bi vam, kakor bratom, kakor našim rojakom od srca radi storili. Ali za to se je preskrbelo z gotove strani s tem, da se nas v vašem prihodu sploh ni obvestilo. Želimo vam srečen boravek na zemlji naših bratov Hrvatov; počutite se kakor v svojem lastnem domu. Še enkrat: Dobro došli! Burni živio karolj po zraku, da je odmevalo na vse strani a obenem bil je to dotaz, da pod flottenfereinskimi znaki bijejo prava in čista slovenska srca. Nato so se izletniki pred vilo Angolina skupno slikali, od kjer so se potem podali v »Hofbräu Etablissement« (ki je brat ljubljanskega Casina) k obedu. Med obedom svirala je marljivo vojaška godba pešpolka grof Jelačić same slovske komade. Po obedu pozdravil je izletnike v imenu »Flottenfereina« ing. g. Schulze, v nemškem jeziku seveda, a ko je končal vzel je besedo zopet g. T. Vahar ki je navzoče še enkrat najpriščneje pozdravil. Govornik je moral po vsaki par besedah počakati, da se navdušenje poleže, ker dvorana in celi hotel se je vsled ovacij, in živio-klicev kar tresel. Seveda to gotovim osebam ni bilo prav, ali kri ni voda in moralo je priti do tega, ali pa naše rojake prepustiti par Nemcem, da njim prikažejo te naše kraje, kakor nemško last. Po obedu so se izletniki razšli oziroma hiteli so morali nazaj na parnik, ker se jim ni dalo niti toliko časa, da bi si Opatijo in nje znamenitosti ogledali, vsled česar se radi priključimo izrazu »Novega Lista«, da se je izletnike gonilo, kakor emigrante, ki potujejo v Ameriko. Ko so bili izletniki na parniku, bila je zbrana na pomolu že velika množica našega naroda, ki jih je ob odhodu prav priščno pozdravljala a izletniki na parniku so zapeli odkritih glav »Le-pa naša domovina« in »Hej Slovania«. Žal, da so se morali naši rojaki tako hitro posloviti. Želeli smo, da bi se v bratskem objemu zabavali vsaj nekoliko časa, pa nam tega niso privoščili. Naj nas naši rojaki obiščejo enkrat na svojo pest, pa bode-mo tedaj popravili, kar smo sedaj zamudili.

Na nekem poštnem uradu med Ljubljano in Kranjem oddana pisma in razglednice gotove osebe kar na debelo izginjajo v nepoklicane roke. Informacije o teh nepoštenih manipulacijah so zdaj že toliko zanesljive, da bi se zadevo lahko že danes ovadilo poštnemu ravnateljstvu. Prizadej uradni osebi naj bodo te besede v poslednji opomin, če hoče sama sebi prav!

V znamenju časa! V palači de Dause v Berlinu, kjer se vrše največji plesi, se izpije vsako noč za 37.000 K nenečih vin. — V Berlinu tava vsak večer 3000 ljudi po cestah, nevedoč kje bo danes ali jutri spalo.

Roparska in tatinska družba na Gorjancih. Kar se roparske, oziroma tatinske druhalj v Gorjancih tiče, so to cigani iz sosednje Hrvatske in Ogrske. Leta 1897. in 1898. so se ravno tako klatili po gozdovih na Gorjancih. Ponoči so ropali in napravljali izlete v Toplice, Novo mesto in v Otočje. Zasedli so jih pri Kolpi obveščeni Metliški orožniki. Zasedovali so jih do Karlova. Tam so prijeli pet ogrskih ciginov. Nikolič po imenu. Nato so jih pripeljali v Metliko, kjer pa so že čez nekaj dni ušli iz zaporov okrajne sodnije. Pri ciganih so našli pet voz ukradenega blaga, več stvari pa so imeli zakopanih v zemlji. Cigane so bile tudi udeležene pri teh ropih in so nosile vreče blaga čez hribe. Cigani so najraje vlomili v hiše, kjer ni bilo nikogar doma. Ukradli so nato obleko, pa tudi v vinske kleti so vlomili, kjer so se najedli in napili. Sicer pa so cigani vzeli vse, kar

jim je prišlo pod roko. Orožniki so se trudili nočindan, da bi pregnali to zalego. Postavili so orožniške postaje v Cerovcu, v Černošnjah in pozneje tudi na Suhorju v metliškem okraju. Pobegli ogrski cigani so zapisani v kranjski tiralici od l. 1897., ali 1898. Šele tekom petih ali šestih let, ko so bile ob njih vpadu orožniške postaje brzajavno obveščene, se je posrečilo cigane uničiti in pregnati. Cigani so imeli svoje ogleduhe, ki so hodili okrog kot urarji kot prodajalci bakrenih kotlov in kot berači, ki so »teren« natanko preštudirali in ki so potem stali pri vlomih in tatvinah na straži. Orožniki so napravili na cigane več pogonov na Gorjance in v Otoško hosto. Teh pogonov se je udeležila v orožju tudi novomeška meščanska garda. Kmetje so čuvali svoje imetje tudi ponoči. Pokale so puške, vsak je lahko nosil in rabil orožje. Takrat je bilo pravo vojno stanje. Cigani so pobegnili nato na Ogrsko in se nastanili ob Muri, odkoder so hodili ropat na Stajersko. Novomeščani naj pazijo, zakaj cigani pridejo lahko tudi ponoči v mesto kot četa, ki potem izvršuje vlome in tatvine. Oni so močni, oboroženi in se nič ne bojijo posameznih straž. Pred kratkim se je plazil po vseh štirihpoNovem mestu neki, berač, ki se je zdel zelo sumljiv. Najbrže je bil ciganski ogleduh, kateremu je posebno ugajala vila Prešeren. Torej pozor!

K ljudskemu gibanju na Kranjskem V političnem okraju Krško (55.455 prebivalcev) je bilo v prvem četrtletju tekočega leta 112 porok. Število novorojencev je znašalo 440. Umrlo je 295 oseb; med temi 99 otrok v starosti od rojstva do petih let. Starost od petdesetega do sedemdesetega leta je dočakalo 54, čez sedemdeseto leto pa 70 oseb. Na jetiki je umrlo 39, na difteriji 7, na ošpicah 17 na slučajnih smrtno nevarnih poškodbah pet oseb. Eno oseba je izvršila samomor. Vsi ostali so umrli na različnih boleznih. Umor ali uboj se ni primeril. — V političnem okraju Novo Mesto (47.000 prebivalcev) je bilo v prvem četrtletju tekočega leta 103 porok. Število novorojencev je znašalo 375; umrlo je 254 oseb; med temi 59 otrok v starosti od rojstva do petih let. Starost od petdesetega do sedemdesetega leta je dočakalo 55, čez sedemdeseto leto pa 78 oseb. Na jetiki je umrlo 28, na vnetju pljuč 35, na suhem kašlju pet, na škrlatinki štiri, na slučajnih smrtno nevarnih poškodbah štiri osebe, vsi ostali so umrli na različnih boleznih. Samomor, umor ali uboj se ni primeril.

Ogenj. Dne 21. t. m. okrog desete ure ponoči je izbruhnil ogenj pod slaminato streho vinske kleti posestnika Martina Brulca iz Gaberij. Ogenj je uničil podstrešje in je napravil za sedemsto škodo. Brulc je bil zavarovan za dve sto kron. Kako je ogenj nastal še ne ve.

Strašna smrt. Preteklo soboto popoldne okrog ene ure sta peljala hlapca 17letni Anton Jančar in 25letni Andrej Bolte, ki sta uslužbena pri posestnici Mariji Škerjanc iz Jarš, voz s stelo iz Gostinškega grabna. Tam, kjer pelje cesta ob potoku se je svet odtrgal in zdrnil v vodo. Voz se je prevrnil in padel na Bolteta tako nesrečno, da je bil fant z glavo v potoku in da se je v njem zadušil. Prepeljali so ga na gospodarjev dom.

Nesreča pri srednješolskih strelnih vajah. Na vojaškem strelišču v Krakovu so imeli dne 17. t. m. srednješolci svoje strelne vaje. Nekemu dijaku se puška ni hotela takoj izprožiti. Pri tem je bil dijak prav neroden in zaradi tega je nenadoma počil strel. Kroglica je zadela dva sedmošolca in ju je težko ranila. Ranjenca sta Ladislav Lyszarz in Roman Matus.

Smrten padec turistov. Dne 17. t. m. se je pripetila na južni strani Grigne velika nesreča. Štirje turisti iz Milana so šli brez vodnika na Grigno. Trije izmed njih, ki so bili zvezani z vrvo, so padli v neko dvesto metrov globoko brezдно. Četrtemu turistu se je po napornem plezanju posrečilo najti trupla ponesrečenih tovarišev.

Skladatelj Košat umrl. Koroški nemški skladatelj Tomaž Košat, ki je bil rodom Slovenec in ki je porabljal za svoje pesmi koroške slovske narodne pesmi, je umrl.

Samomor madjarskega potovalca. V Port Saidu je izvršil samomor znani madjarski potovalec po orijentu baron Vojnits, brat državne poslanca Aleksandra Vojnitsa. Vzrok samomora je doslej še neznan.

Aretacija morilca. Študenta Voigta iz Darmstadta je te dni aretirala policija. Študent je hudo na sunu, da je umoril učenjaka, profesorja Heydericha v njegovi vili, na kar je vilo zažgal, da bi vzbudil mnenje, da se je pripetila v vili eksplozija, katere žrtev je postal profesor Heyderich. Voigt je priznal zločin in je izpovedal, da je imel umor-

jeni profesor nedopustno razmerje z njegovo nevesto.

Promocija sedemdesetletnega moža. V slavnostni dvorani dunajske univerze so se vršile 18. t. m. promocije doktorjev vsega zdravilstva. Goste je posebno zanimal star gospod, ki se je nahajal med mladimi promocianti, ki je bil istočasno promoviran za doktorja medicine. Ta stari mož je bil v pravniških krogih dobro znani sedemdesetletni deželosodni svetnik dr. Edvard plem. Feyerer, ki se je pred petinštiridesetimi leti po svoji promociji za doktorja obojega prava posvetil sodni službi. Pred nekaj leti je vstopil v pokoj. Sedanji prosti čas je porabil za študije. Posvetil se je medicini in se pripravil na doktorat zdravilstva. Napravil je vse skušnje na medicinski fakulteti s prav dobrim uspehom.

Smrt stoletnega starca. V Kupjaku je umrl te dni Anton Malvič, ki je bil star čez sto let. Rodil se je leta 1814. Do poslednjega časa je bil zdrav. Umrli je bil strasten kadilec in je pokadil še v zadnjem času vsak dan zavitek tobaka.

Po letih odkrit zločin in zločinec prijel. Nedaleč od Strmilova je bila pred več nego petindvajsetimi leti poslana in na grozen način umorjena 23letna Marija Libšticova iz Strmilova. Takrat je padel sam na kmeta Alojzija Švehlo in na njegovega hlapca. Oba sta bila aretirana, toda ker je primanjkovalo dokazov, so ju zopet izpustili. Te dni je bil pogreb nekega Švehlovega sorodnika. Na veliko začudenje vseh ogrebcev se je nenadoma pojavil v hiši žalosti orožnik, ki je med splošnim vznemirjenjem aretirat kmeta Švehlo in ga spravil v zapore sodišča v Jindrichovem Gradcu. Umor je odkril omenjeni hlapec, ki je skupno s Švehlo umoril mladega dekleta. Na smrtni postelji je hlapec povedal o groznem slučaju. Aretacija kmeta Švehle je vzbudila v tamošnjem kraju veliko senzacijo.

Samomor šefa generalnega štaba. Šef generalnega štaba 15. divizije v Plotzku na ruskem Poljskem Hurovski se je dne 21. t. m. z doslej neznanega vzroka ustrelil.

Samomor stolnega vikarja. V Potenzi Pieni na Laškem si je pogljal kroglo v glavo stolni vikar Vincencij Santori. Bil je na mestu mrtev. Stolni vikar ni bil posebno priljubljen in zato se je hotel maščevati, kjer se je le mogel. Pred kratkim je dobil loretanski škof neko pismo s ponarejenim podpisom gotovega duhovnika, v katerem se doti neki drug duhovnik, da ima razmerje s sestro gotovega arhidijakona. Dognalo se je, da je bil pisec omenjenega pisma vikar Santori, ki je bil tudi obtožen obrekovanja. Iz strahu pred sodnijskim postopanjem je vikar izvršil samomor.

Ljubljana.

Dober nasvet glede konfidentov je dala sobotna »Tagespost«. Pravi, da bi bilo dobro, ko bi spravili naše konfidente v druge države posebno na Balkan. Doma baje niso potrebni. Ta golazen res uničuje državo in družbo. Konfidentstvo in spiclovstvo to je sistem, ki je še vselej doživel bankrot in ga bo tudi pri nas. »Tagespost« pravi, da mi prav nič ne vemo, kaj se godi okoli nas, o balkanskim dogodkih nismo nič poučeni tam nimamo nikakih poročevalcev, doma pa plačujemo konfidente, da zasledujejo domače državljane in iščejo veleizdajalce, tam, kjer jih ni; zunaj pa imajo naši nasprotniki proste roke. V teh besedah je mnogo resničnega samo, da najbrže ne bodo nič zalegle, ker smo že predaleč.

Iz kroga ljubljanskih vrtnarjev smo prejeli pritožbe, kako težko jim je dandanes pri velikej konkurenci in denarni draginji shajati. Če bi pa ta ali oni še tuintam kaj zaslužil z urejevanjem novih vrtov okrog vil, se mu dela neumestna konkurenca od strani, od katere bi najmanj pričakovali. Mislimo, da doletni nastavljenec ni plačan od davkoplačevalcev za to, da odjema krhli ljubljanskim vrtnarjem. Upamo, da te vrstice pomagajo in da se bo od merodajne strani storilo vse potrebno, da se odpravi ta nedopustna konkurenca. Tudi se od dotične strani ljubljanske vrtnarje čevlje v nič, ker se za stranke naročajo cvetice in grmičje od zunaj, češ, da ljubljanski vrtnarji itak nič ne znajo. Nekaj že imamo, toliko, da zadostimo ljubljanskim potrebam; česar pa nimamo, pa tudi mi lahko naročimo od zunaj in naj se nam privoščijo tistih par procentov, ki jih dobimo. To se ne pravi podpirati domače obrti, ampak zatirati. Ako ne bodo pomagale te vrstice, bomo govorili v prihodnje določneje.

Gostovanje ljubljanskega dramskega ansambla. Četrtek, dne

TRST Odlikovana pariška čevljarna (Calzoleria Parigina).

Velika izbira čevljev za gospode, gospe in otroke. Cene zmerne.

Ulica Carducci števil. 15.

28. t. m. vprizore ljubljanski igralci v Kranju burko »Maks v škripcih«. Pričetek ob pol devetih. Petek, dne 29. t. m. igrajo v Trzinu, soboto, 20. t. m. na Jesenicah, nedeljo 31. t. m. v Celovcu, nakar pojdejo na Stajersko, kjer igrajo prvič v Mariboru in sicer, ponedeljek dne 1. VI., ko vprizore tam burko »Maks v škripcih«. Nadalje igrajo v Mariboru, v sredo dne 3. VI. in petek dne 5. VI. Vmes gostujejo v Ptuj 2. VI. in Ljubotomu 4. VI.

Prijateljski sestanki tel. društva Sokola v Šiški se ne vrše več kakor doslej v torkih, temveč vsako drugo soboto. Totedenski prijateljski sestanki se vrši torej v soboto v gostilni pri Ančniku.

Na dosmrtno ječo je bil obsojen včeraj pred ljubljanskim porotnim sodiščem Janez Kržišnik iz Zirov, star 28 let in sicer radi ropu in številnih tatvin. Obsojenec je tat iz navade in je presedel že v zaporih — ne vstevši preiskovalnega zapora — čez osem let. Radi pomanjkanja prostora bomo priobčili natančno poročilo o tej zanimivi razpravi v jutrišnji številki.

Kos železa mu padel v oko. Kovaškemu pomočniku Jožetu Sačeti je odletel te dni med delom kos železa z veliko silo v desno oko in ga je težko poškodoval.

Vojak povozil dečka. Včeraj popoldne krog 5 ure se pripelje na kolesu vojak 27. pehotnega polka Bartolini po Krakovskem nasipu. Vozil je po hodniku in se zaletel v šolskega učenca Herzmana iz Kladezne ulice. Takoj sta bila oba na tleh in vsa blatna. Vojak zagleda stražnika, jo ubere čez strugo pred Prule in zgine, deček pa odide jokajoč proti domu. Toda otroci so ga spoznali in povedali stražniku njegovo ime.

Zgubil se je preteklo nedeljo dopoldne zlat prstan s tremi kamni (dva modra, eden rdeč) od škofijske cerkve. Mestni trg po Prešernovi ulici, po Franc Jožefa cesti, skozi Tivoli do Šiške. Pošten najditelj se prosi, da izroči prstan proti primerni odškodnini v Sp. Šiški, Planinska cesta 190 (g. Celestina Glavnica).

Četrta zapoved najbolj priljubljena ljudska drama Ludovika Anzenbergerja predvajala se boče od danes naprej v kinematografu »Ideal«. — Poleg te je na sprednji se krasna vojaška humoreska v dveh delih »v civilu«. Danes ob 1/9. prva predstava na vrtu s spremljevanjem vojaškega orkestra.

Trst.

MLADINA!

Nocoj se vrši ob 8. in pol v dvorani NDO. sestanek Nar. soc. mlad. organizacije. Kakor smo že poročali, bo na dnevnem redu med drugim tudi I. zlet N. S. M. O. v Sv. Križu. Zlet se bo vršil v nedeljo. V Sv. Križu bo sestanek, na katerem nastopi več govornikov. Po sestanku se bo vršila prosta zabava. Vlak v Sv. Križ in druge podrobnosti določimo na nocojšnjem sestanku in sklep objavimo takoj v listih. Bratje! Udeležite se tega sestanka v čim večjem številu. Člane opozarjamo, da lahko dobe nocoj potrdilo plačane udnine, druga mladina pa se lahko vpiše. Na svidenje!

Turkhan paša se je pripeljal v soboto zvečer z Dunaja na tržaško postajo in se takoj vkrcal na parobrod »Baron Gautsch«, s katerim se je odpeljal v Kotor. V Kotoru ga je pričakovala torpedna ladija, katera je Turkhana pašo prepeljala v Drač. Turkhan paša je topot mimo nas zbežal naglo, upamo pa, da ga bo Wied — kadar polde iz Albanije za večno — v naglici še prekosil.

Italijansko-nemški odnosaji. Poslanec Dobernig je napisal v »Österreichische Volkszeitung« članek, v katerem govori o potrebnem zblizanju med Italijani in Nemci v Primorju. Kakor hitro je Dobernig napisal besedo »zblizanje«, so takoj poskočili Italijani pokoncu: uomo autorevole itd. Na vse načine ga hvalijo. Posebno pa so ponosni na to, da živa Dobernig v nemških krogih toliko zaupa in čast. Zaradi renegatstva? Mogoče tudi! Kajti »autorevoli« so pri naših sosedih samo iz zivačih, hujskačih in prodanci. Žalosten mora biti položaj Italijanov, da so se pričeli prijemati resničnih bilk Dobernigove pasme. S tem so najbrže hoteli potrditi razumevanje »taktičnih« ozirov slovskega politike.

Šentjakobski izziivač hočejo imeti v nedeljo vohod v Škedenj z ri-

FRAN MALIS,

diplomiran krojač. Trst. - Ulica Tor S. Piero 4 - Trst. Podružnica: Nabrežina 99.

kreatorijalno godbo. Večkrat smo kompetentne oblasti opozorili na nameravano provokacijo, pa ni do danes ukrenjenega nič razum policajev, ki bodo ta spreved spremljali. Zaradi varnosti mislimo, da ne bi bilo potreba policajev, pač pa bi bilo potreba ta vhod prepovedati. Policijo bomo na binkoštno nedeljo rabili tudi v mestu, kjer bo podivjana druhal skušala napadati posamezne Slovence. Čas je, da se italijanska izzivanja mirne slovske vasi preprečijo. Pričakujemo še pravočasne ureditve!

Odbor N. S. M. O. se je na svoji prvi seji konstituiral tako: predsednik brat J. Požar, podpredsednik brat Brandner, tajnik brat Širok, namestnik brat A. Požar, blagajnik brat Slavce, namestnik brat Lah, odbor-nika brata Vovk in Kosovel.

Redne odborove seje N. S. M. O. se bodo vršile odslej vsak četrtek ob 8. uri zvečer v sobi gostilne »Jadran« pri Sv. Jakobu.

N. S. M. O. ima nocoj pred sestankom izredno odborovo sejo v NDO.

Nedeljski shod v Škedenju, katerega je sklical politično društvo »Edinost«, je prav lepo uspel. Podrobnosti objavimo prihodnje dni.

Občni zbor »Dramatičnega društva«. Poročilo prinesemo.

Ustanovni občni zbor Z. J. Z., Trst I., je bil dobro obiskan. Posebne važnosti je bil govor delegata centrale, h kateremu se še povrnemo.

Dirke na montebskem hipodromu so se vršile v nedeljo ob veliki množici gledalcev. Skupnih daril se je porazdelilo za 13.100 K.

Seja tržaškega občinskega sveta se bo vršila nocoj ob sedmih in pol. Prihodnja pa bo v četrtek, dne 28. t. m.

Nedeljsko notico o protestu italijanskega občinskega sveta v Piranu proti prvomajniškim dogodkom v Trstu nam je spasila tiskovna pomota. Glasiti bi se moralo; je podpisal in ne podpisal. — Podoben pogrešek se nam je vrnil tudi v zadnjo notico v tretji koloni od spodaj. Neka beseda bi se morala čitati ukradli in ne okradli. Da ne bo napačnega razumevanja, popravljamo.

Zlvio, evviva, pest in nož pred sodiščem. V Rovinju se je te dni vršila razprava proti Hrvatu Kušu in porenegatemu Mohorichu, ki je v imenu italijanske napadalne bande Kuša prav dobro nabil in ga tudi občutno ranil, da je Kuš po tem dogodku dalje časa bolehal. Obravnava je trajala cel dan in Mohorich je bil na-polep obsojen na šest mesecev trde ječe. V odmerjeno kazen pa se mu vstjeje tudi preiskovalni zapor dveh in pol mesecev. To je torej tudi sad italijanske fakinaže, ki celo v Istri ne pušča na miru tlih Hrvatov. Mogoče bo Mohoricha zapor samopetalo.

Rojstev je bilo v Trstu od 10. do 16. majnika 111, in sicer 67 moških in 44 ženskih; smrtnih slučajev je bilo 93; in sicer je umrlo 50 moških in 43 žen; porok je bilo 21.

S kolesa je padel te dni 23letni agent Jos. Hömig, stanujoč v ulici Gatteri. Pri padcu se je ranil na desnem kolenu. Obvezali so ga na zdravniški postaji.

Desno nogo si je izpahnil 20letni A. Božič, stanujoč v ulici Riborgo. »Igea« mu je podelila potrebno pomoč.

Najnovejša telefonska poročila.

CESAR NA LETOVIŠČE.

Dunaj, 25. maja. Cesar pojde kot druga leta tudi letos v Isl na letovišče. Odide pa preje kot druga leta. Priprave se že delajo in sredi junija odpotuje.

PROCES ŠVIHA PROTI »NAROD-NIM LISTOM«.

Praga, 25. maja. Zastopnik dr. Švihe dr. Bouček je danes vložil ničnostno pritožbo proti osvoboditvi odgovornega urednika »Narodnih Listov«.

V MEHIKI SE BODO PA VSTAŠI ZAČELI PRETEPATI.

London, 25. maja. Listi poročajo iz Mehike, da so med general-vstajem nastala resna nesorazume-

Saturnin Farandola

čudoviti doživljaji.

Znamenit, jako zabaven, mističen, film po enakem romanu Jules Vernea.

Predstave vsak dan ob 4^{1/2}, 6^{1/2}, 8^{1/2}; ob nedeljah in praznikih ob 2^{1/2}, 4^{1/2}, 6^{1/2}, 8^{1/2}.

Kinematografski večeri burkežev, največja veselost 2 uri predvajanja

petek 29., sobota 30., bink. nedelja 31., binkoštni ponedeljek 1. junija.

Bioskop Bachmaier

Cene prostorom: 1 K 30 vin.; 1 K; 80 vin.; 40 vin.

ljenja, posebno med Viljo in Caranzo. V mestu Mehiki so se skušali nekaj proti Huerti puntati, toda to je bilo hitro preprečeno.

ALBANIJA, BERCHTOLD IN DRUGO.

Berchtold molči pobit.

Budimpešta, 25. maja. V današnji seji avstrijske delegacije sta med drugimi govorila grof Stürgkh in Berchtold. Berchtold ni podal nobene določene izjave glede Albanije. Izjavil je, da bo avstro-ogrsko vlada za enkrat še čakala. Ponavljal je, da je Avstro-Ogrska storila vse karake v sporazumu z Italijo. Za italijansko časopisje italijanska vlada ni odgovorna.

KNEZU WIEDU JE ODZVONILO.

Rim, 25. maja. V Draču je položaj od včeraj neizpremenjen. Vstali se nočejo s knezom Wiedom pogajati, temveč z mednarodno kontrolno komisijo kot zastopnico veseli. Splošno prevladuje mnenje, da se knez Viljem ne bo dolgo držal na albanskih tleh.

ESAD PAŠA.

Rim, 25. maja. Esad paša je danes več ur konferiral z italijanskim zunanjim ministrom.

K OTVORITVI BELOKRANJSKE ŽELEZNICE. — PRAVOSLAVNI NISO BILI PRIPUŠČENI K SLAVNOSTI.

Metlika, 25. maja. Iz Metlike se nam poroča, da k slavnosti otvoritve belokranjske železnice niso pripustili pravoslavni duhovniki. Vsled tega k slavnosti tudi pravoslavno prebivalstvo ni prišlo.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Ceno se prodaja skoro nova železna postelja z žično mrežo in kavalci (Feldbett). Verhovčeva ulica 14/1 desno.

KORRESPONDENCA.

Gospodič želi korespondirati z gospodično nad 20 let staro z lepo zunanostjo. Naslov »Anončna ekspedicijska 248—1. 464—3

Lipa 92 naj dvigne še danes pismo. P.

Močan učenec

se sprejme na dveletno izučbo in mesečno plačo K 20.— v pekarijo. Kje pove »Anončna eks.« v Ljubljani.

Edina primorska tovarna dvokoles "Tribuna" Gorica, Tržaška ulica št. 28, prej pivovar. Gorjup.

Velika eksportna zaloga dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestrionov itd. itd.

F. Batjel

Gorica, Stalna ulica št. 2—4. Prodaja na obroke. Ceniki franko.

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da bodem letos o priliki 25 letnice obstoja moje trdke prodajal

birmanska darila

kakor: ure, verižice, obeske, prstane, uhane itd. po znatno znižanih cenah.

Edina zaloga najboljših ur z lastno znamko „Tup“.

Lastna delavnica z električnim obratom za popravila in nova dela.

Lud. Černe

juvelir in trgovec
Ljubljana, Wolfova ulica 3.

Važno je za vsakogar,

ki misli kupiti šivalni stroj, da se najprej obrne name. Kot strokovnjak lahko priporočam le najboljšo, in to je

šivalni stroj Gritzner in Vesta

ki je opremljen z najnovejšimi aparati, a ne stane nič več; ima krogični tek (Kugellager), krpa in maši perilo in nogavice, na željo šiva naprej in nazaj, ne da bi bil zaradi tega dražji. Opreme so krasne, cena nizka. Obenem se zahvaljujem cenj. damam in sl. občinstvu za naklonjenosti v moji prejšnji hiši, ter se enako priporočam najljubše tudi za bodočnost, ter beležim z odličnim spoštovanjem

Josip Petelinc, edina zaloga šivalnih strojev

LJUBLJANA, Križevniška ulica št. 7.

Sladin! največji dobrotnik!

KRI! dosežejo, dobe tisti, ki namesto kave, čaja, kakava, sladne kave, somatose, sanotogen, redilne soli — zajtrkujejo, ju-MOC! znajo „Sladin“, to je dr. pl. Trnkóczyja sladni čaj. Prihrani se 3/4 mleka in polovica sladkorja. Prihrani ZDRAVJE! se 50% pri denarju v gospodinjstvu. Priporoča se posebno vsakemu bolniku, reconvalescentom, 50% PRIHRANKA! roča se dojenčkom in otrokom NAJBOLJŠI ZAJTRK! namesto dragih otroških sredstev za otroke. Hranitba s sladnim čajem znamke Sladin zmanjša umiranje otrok in je polovico cenejša kakor z vsakim drugim redilnim sredstvom za otroke. To resnično vest izpričujejo poverjena zahvalna pisma. Zavitki po 1/4 kg stanejo 60 v, zahteva naj se v vseh lekarnah tudi pri trgovcu. Sladni čaj se ne sme zamenjati z manj vredno sladno kavo. — Glavne zaloge: v Ljubljani lekarna Trnkóczy, zraven rotovža. Žena posestnika te lekarne je izgijala s Sladinom svojih 8 zdravih otrok. Na stotine mater so ji hvaležne, ker slede tem zgledom; na Dunaju v lekarnah Trnkóczy: VIII., Josefstädterstraße 25; III., Radetzkyplatz 4; V., Schönbrunnerstraße 109; v Gradcu: Sackstraße 4, Trst: drogist I. Camauli, St. Giov. di Guardiella 703; Gorica: Mazzoli E., trgovec; Celje: Hočevar, trgovec; Celovec: Hauser, lekarnar; Maribor: König, lekarnar.

Slovenci! Spominjajte se naše prekoristne Ciril in Metodove šolske družbe!

Kontoristinje

Slovenko z lepo in hitro pisavo, večšo strojepisja, sprejme Vydrova tovarna aranil v Pragi VIII. Začetna plača K 90.— mesečno. Oni, ki bode sprejeta povrnemo večrjo v Prago. Nastopiti se mora čimpreje. K ponudbi je priložiti prepis spričeval iz meščanske in trgovske šole ter sliko. Za originalna spričevala se ne jamči. — Znamke za odgovor ni treba priložiti.

Modistinja

Minka Horvat, Ljubljana, Stari trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebnih za modistke. — Popravila se točno in najcenejše izvrše.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini

trdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred Škofijo št. 3. — Medena ulica.

: Poseben oddelk v prvem nadstropju.

Cenik na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Za binkoštno praznike.

Velika prodaja oblek za gospode, dečke, dame in deklice. Primerna birmanska darila po globoko znižanih cenah priporoča

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5-6.

Telefon 132.

Telefon 132.

Učiteljska tiskarna

: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6 :

se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev vsakovrstnih tiskovin. Vsled najmodernejše uredbe izvršuje naročila najokusnejše in v najkrajšem času. — V zalogi in razprodaji ima najnovejše izborne mladinske spise, kakor tudi vse šolske, županijske in druge tiskovine.

Litografija. Cene najnižje! Notni stavek.